

ταλμηρὸς ὁπωσοῦν· ἀλλ' ἀναιμνηθεὶς ὅτι ὁ πατήρ του τὸν ἀπηγόρευεν ἀποθνήσκων νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ σάχου τῆς Περσίας, προσνέχθη εἰς τὸν πρέσβυν μετὰ μεγάλης δεξιότητος καὶ ὑπέσχεθη ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Συναθροίσας δὲ τοὺς συντρόφους τοῦ ἐτραγοῦδης σὺν τῷ·

— Ὁ κκιρὸς τῆς ἀποχωρήσεως ἔφθασεν. Ὅστις θέλει νὰ με ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ Κουρδιστάν ἄς εἶναι ἑτοιμος. Ἄς με ἀκολουθήσῃ ὅστις θέλει νὰ πῶν τὰ χεῖλη του ἐκ τοῦ ποτηρίου τῆς ἀνδρίας! Ἄς μ' ἀκολουθήσῃ ὅστις θέλει νὰ σχίσῃ τὴν σινδὸν τῷ θανάτου!

Οἱ 777 ληστὰὶ ἀποκρίνονται· — Ὁ Κιόρογλου, δὲν φοβούμεθα τὸν θάνατον· ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς, θὰ ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς. — Ἀναχωροῦσι λοιπὸν, φθάνουσιν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Καζλί Γκιόλ, κειμένην πλησίον τοῦ Κόϊ, καὶ ληστεύουσι τινὰ συνοδίαν.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἐριβάν, Χουσεῖν Ἀλί Χάν, ἐκινήθη ἄγων στρατὸν συγκείμενον ἐκ χιλίων πεντακοσίων ἱππέων ἵνα κατασταίῃ τὰς ληστείας ταύτας. — Μὴ φοβείσθε ποσῶς, ὦ ψυχαί μου! ὦ τρελλοί μου (Δελιλερίμ)! οὕτως ὀνομάζει ὁ Κιόρογλου φιλικῶς τοὺς συντρόφους του, καὶ τὸ ἐνδοξὸν τοῦτο ὄνομα τοῖς διετήρησαν οἱ μεταγενέστεροι. Μὴ φοβείσθε παντάπασιν, θὰ τοὺς διασκορπίσω εἰς μίαν ὥραν. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κιόρογλου καὶ περιβληθεὶς τὸν θώρακά του, καὶ ἐνδύθει τὴν πανοπλίαν του, περιμένει, στηριγθεὶς ἡσύχως ἐπὶ τῆς λόγχης του, τὸν πρέσβυν τοῦ Χουσεῖν. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις δὲ καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ πρέσβεως ὁ Κιόρογλου ἀποκρίνεται κατὰ τὴν συνήθειάν του διατραγουδίου· — Σερδάρ, λέγει, συνειθίζω νὰ τραγουδῶ στίχους τινὰς πρὸ τῆς μάχης. — Τραγουδήσῃ, ἂν ἔχῃς διάθεσιν, ἀπαντᾷ ὁ σερδάρ, καθὼς φίλος τῆς ποιήσεως, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Ἀσιανοί. Ὁ Κιόρογλου τραγουδεῖ ἐνταῦθα στροφὴν τινὰ καλλίστην·

— Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια τῶν ἀληθειῶν! Ἀκουσέ την καλῶς, ὦ σερδάρ μου. Εἶμαι ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου. Κύτταξε· εἶμαι ὁ Ἀσραήλ. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐνασμενίζονται εἰς τὸ χρῶμα τοῦ αἵματος. Ναί, ἤλθον νὰ χωρίσω τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὰ σώματα· εἶμαι ὁ ἀληθὴς Ἀσραήλ. Θὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγον ποῖα σπλάγχνα, ποῖα κρᾶνία πρῶτον θὰ διαπεράσῃ τὸ στόμα τῆς μαχαίρας μου. Σήμερον θὰ καταλείψῃς τὸν κόσμον τοῦτον· ἰδοὺ ἐγώ. Ὡς ἀληθὴς Ἀσραήλ ἔρχομαι νὰ ἐκβάλω τὰς ψυχὰς.

Τώρα θὰ μάθω εἰς τοὺς ἐχθρούς σου νὰ γελοῦν καὶ εἰς τοὺς φίλους σου νὰ κλαίουν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἀσραήλ, ὁ ἐξολοθρευτὴς τῶν ψυχῶν.

Ὁ Κιόρογλου ὁρμᾷ εἰς τὸ πυκνότερον μέρος τῶν ἐχθρῶν, φονεύει πάντας τοὺς ἀξίους φόνου, καὶ λαφυραγωγεῖ πᾶν ἄξιον λείας.

Ὁ Κιόρογλου δὲν ἔμεινεν ἐν τούτῳ εἰς τὸ Καζλί Γκιόλ περισσότερον, ἀλλ' ἤλθε νὰ κατοικήσῃ

ὀριστικῶς εἰς τὸ Τζαμλί πέλ· ἡ φήμη του διεχύθη μετ' οὐ πολὺ εἰς τὰ περίχωρα, καὶ πανταχόθεν ἐπέμποντο εἰς αὐτὸν χρυσίον καὶ δῶρα.

(Ἔπεται συνέχεια.)

BIBΛΙΑΚΑ.

—oo—

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 202, καὶ 203.)

23. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, δεῦναρτῆρσιν κατὰ ἀρχῆς ἔτος σωτήριον· ἐστὶ δὲ ποίημα Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς δευτέρας Θετταλίας. Τυπωθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Κωρόνη, διορθωθείσα δὲ, ὡς ἐφικτὸν παρὰ τοῦ κεισεμωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γρηγορίου Μοσχοπολίτου. Ἐν Μοσχοπόλει, 1740. Παρὰ Γρηγορίῳ ἱερομονάχῳ τῷ ἐκ Μοσχοπόλεως. — Εἰς 8^{ον} ἐκ σελ. 23. — Ἐν τῇ προμετωπίδι ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ξυλογραφία, ἡ παριστάουσα τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ἥτις εὐρίσκεται καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ἄλλαις ἀκολουθίαις· ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ σελίδι, ἕτερος ξυλογραφημένος ἦχος (vignette), ἐν ᾧ εἰκονίζεται προτομὴ τοῦ συνήθους ἁγίου Ναοῦμ μεταξὺ δύο ναίσκων.

Ἡ ἀνωτέρω Ἀκολουθία μετετυπώθη ἐν Βενετίᾳ τῷ 1802 μετὰ πολλῶν προσθηκῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲ αὕτη ἀναφέρεται ἐν τῷ Καταλόγῳ τοῦ Κ. Παπαδοπούλου, κρίνω καλὸν νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα ὀλόκληρον τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῆς·

α Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, τοῦ θαυματουργοῦ· νεωστὶ μετετυπωθεῖσα μετὰ τῆς ἀναγκαίας προσθήκης τῶν τροπικῶν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείσα. Ἐτυπώθη δὲ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου κ. Δημητρίου Τζιολάκογλου, τοῦ ἐκ Ρενδίνης τῶν Ἀγράφων. Προσετέθησαν δὲ νῦν πρῶτον κανόνες ὁκτώηχοι, ψαλλόμενοι κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν τῆς δευτέρας. Οὐ μὲν δὲ καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν Ἅγιον, ποίημα τοῦ ἁγίου Ἀρχιμανδρίτου Ἰωσήφ. χωβ'. Ἐνετίησι, 1802. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκαῖ. — Εἰς μέγα 8^{ον}. Σελ. 132.

24 Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Ἐνετίησιν, 1745. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκαῖ. — Εἰς 4^{ον}. Σελ. 52.

Συγγραφεὺς τῆς Ἀκολουθίας ταύτης εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός, Ἡγεμὼν Οὐγγροβλαχίας.

25. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρηλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ, ψαλλομένη τῇ δεκάτῃ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Τραπεζουντίου. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα καὶ μετ' ἐπιμελείας ὅτι πλείστης διορθωθείσα. Ἐ-

νετίησιν, 1748. Παρά Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. — Εἰς 4^{ον}. Σελ. 36.

Μετατυπώθη τῷ 1760 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ καὶ τῷ 1774 παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ.

26. Χρυσάνθου Νοταρά, Πρεσβυτέρου καὶ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγιοτάτου πατριαρχικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰσαγωγή εἰς τὰ Γεωγραφικὰ καὶ Στοιχειώδη, ἀξιῶσαι τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιβλέπτου κυρίου Σκαρλάτου Μαυροκορδάτου, υἱοῦ ἀξιοπρεπεστάτου τοῦ ὑψηλοτάτου εὐσεβεστάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, Αὐθέντου καὶ Ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας. Ἐν Περσίῳ, 1716. — Εἰς φύλλ. Σελ. 176.

Σημ. Ὁ Κ. Παπαδόπουλος (Μέρ. Β'. ἀρ. 82) ἐσφαλμένως ἀναφέρει τὸ σύγγραμμά τοῦτο ὡς τυπωθὲν τὸ 1711.

27. Ἱστορικὴ Μυσταγωγία, ὅπου ὁδηγεῖ εὐκολὰ μὲ τὴν μοναχὴν ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης καθὲς χριστιανὸν εἰς τὴν γνώρισιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, πολλὰ ἀναγκαῖα εἰς ὅλους καὶ μάλιστα εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα, διὰ τὰ δεικνύει τοῦ ἀπλουστεροῦ λαοῦ τὴν ἀκατάληπτον ἔννοιαν τῶν θεϊκῶν λόγων· καθὼς ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς πατέρας φαμελίας, διὰ τὰ διδασκαλεῖ τὰ παιδιὰ τῶν χωρισμένων διὰ τοῦτο εἰς δύο Μέρη. Ἀφιερωθεῖσα τῷ ὑψηλοτάτῳ εὐσεβεστάτῳ καὶ γαληνοτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Μαυροκορδάτῳ, Ἡγεμόνι καὶ Πρίγκιπι πάσης Μολδοβλαχίας. Ἐνετίησιν, ἀψν'. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι, 1750. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 264.

Σημ. Συγγραφεὺς εἶναι ὁ Ἀντώνιος Στρατηγός.

28. Περί τῶν διχονοιῶν τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Πολωνίας, δοκίμιον ἱστορικὸν καὶ κριτικὸν ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν κοινοτέραν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων διάλεκτον μεταφρασθέν, μετὰ καὶ σημειωμάτων τινῶν ἱστορικῶν καὶ κριτικῶν, οἷς ἐν τέλει προστετέθη καὶ σχεδιάσμα περὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας. 1768. Ἐν Λειψία. — Εἰς 8^{ον}.

29. Μηνὶ Αὐγούστου Α'. Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, συντεθεῖσα (sic) ἐν ἔτει αὔξζζ' δι' ἀξιώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου Σκαρλάτου Γρίκα Βοεβόδα καὶ θεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου, σοφωτάτου ἡμῶν Πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου Ἑρραῖμ, Ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου, λογιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Γρηγορίου. Νῦν δὲ τυπωθεῖσα σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ τιμιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου ἄρχοντος ἐκ Βλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βακαρεσκόου, μεγάλου Βασιτάρη καὶ μεγάλου Δικαιοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου. Ἐνετίησιν. 1771 αὔξζζ. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 39.

30. Ἀκολουθία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, ψαλλομένη τῇ ἱ.α. τοῦ Μαρτίου μηνός, συντεθεῖσα μὲν παρὰ Ἰωβ μοναχοῦ τοῦ Μίλου, τύποις δὲ νῦν πρῶτον ἐκδοθεῖσα παρὰ Πάνου τοῦ Σεκληστινοῦ δι' ἰδίας αὐτοῦ δαπάνης· ἐπιστασία καὶ ἐπιδιορθώσαι τοῦ λογιωτάτου ἐν Ἱεροδιακόνις Ἰακώβου τοῦ Γεραλεξανδρίδου, τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῆς Δημητριάδος ἐκ κώμης Ἀγυαῖς, ἀψοβ'. Ἐνετίησιν. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 39.

Περὶ τῆς Ἀκολουθίας ταύτης καὶ τοῦ ὑπὸ Ἰωβ βίου τῆς ἁγίας Θεοδώρας ἴδε Ἑλληνομνήματα φυλλάδιον Α', Σελ. 41.

31. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Βλασίου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστίας, συλλεχθεῖσα ὑπὸ Στυλιανοῦ Ἱερέως Κύτρικα καὶ ἀφιερωθεῖσα τοῖς τιμιωτάτοις Ἰωάννῃ Λασκάρει τῷ ἐξοχωτάτῳ Ἱατροσοφιστῇ, καὶ Βλασίῳ Παυλοῦτζῳ χρησιμωτάτῳ Ἐπιτρόπῳ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ πανενδόξου ναοῦ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιότσης καὶ ἁγίου Βλασίου. ἀψπς'. Ἐνετίησιν, 1786. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 12 καὶ 39.

32. Ἡ Βίβλος τῶν ἱερῶν ὕμνων, κοινῶς λεγομένων ψαλμῶν, νεωστὶ μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἑβραϊδος εἰς τὴν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων διάλεκτον· εἰς αὐτὴν προστέθησαν αἱ ὑποθέσεις ἐκάστου ψαλμοῦ, ἔτι δὲ καὶ ὀλίγαι τινὲς σημειώσεις. Ἐν Βενετίᾳ, 1804. Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Νικολάῳ Γλυκεῖ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 333.

33. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Αἰγυπτίου ἀσματικὴ ἀκολουθία, συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου ἱεροκήρυκος καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Ἰωάννου Ἱεροσολόμου Κεφαλληνίως, προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ τιμιωτάτῳ καὶ χρησιμωτάτῳ κτρ Σκουλῇ Σηλιβέρῳ Γούναρει, ὅστις χάριν τῆς ἥς ἔχει πρὸς τὸν ἅγιον μεγάλης εὐλαθείας καὶ διὰ ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων καὶ εὐλαδῶν χριστιανῶν ἰδίῳις ἀναλώμασι τύποις αὐτὴν ἤδη ἐκδίδωσιν. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίᾳ, ἔτει 1804. — Εἰς 4^{ον}. Σελ. 32.

34. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐρημίτου τοῦ ἐκ Χωρίου Μονοδένδρου· νῦν πρῶτον ἐκδοθεῖσα τύποις συνδρομῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ αἰδεσιμωτάτου κτρ Ἰωάννου Ἱερέως Οἰκονόμου, Νικολάου Γεροδήμου Χαλιοπολίτου, αὔζζ'. Ἐνετίησιν, 1807. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 24.

35. Ἀκολουθία ἡ θεία, ἱερὰ καὶ μαρτυρικὴ τῶν ἁγίων καὶ πανενδόξων τοῦ Χριστοῦ μεγίστων ἀθλοφόρων τε καὶ αὐταδέλφων Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἀθλητάντων ἐν ἔτει σωτηρίῳ πξβ', ἀναγινωσκομένη κατὰ τὴν ιζ' τοῦ Ἰουνίου· ἥτις πρῶτον μὲν, ἐρανισθεῖσα τε καὶ φιλοπονηθεῖσα παρὰ Μανουὴλ Μάνου τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα παρὰ τοῦ πανοσιοσοφολογιωτάτου διδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-

κλησίας κυρίου Δωροθέου Βουλησμά, εἰς φῶς ἤ-
χθη διὰ δαπάνης τοῦ ἐν μακρίᾳ τῇ λήξει εὐγενε-
στάτου ἀρχόντος πολκοβνίκου καὶ καβαλλιέρη κυ-
ρίου Μανουὴλ Μπάλας, νῦν δὲ, αὐξηθεῖσα παρὰ
τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ χάριν εὐλαθείας τῇ προσθήκῃ
τῶν τε ἐγκωμίων, τοῦ ἱεροῦ τῶν ἁγίων Ἐπιταφίου
Εὐλογηταρίων καὶ ΚΔ' Οἰκων, μετὰ τινων τροπα-
ρίων ψαλλομένων ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ τῆς αὐτῶν ἐτη-
σίου πανηγύρεως, ἔτι δὲ σὺν τέτταρσιν εὐχαῖς, Με-
γαλυναρίοις τισί, Τυπικοῖς ἕξ καὶ τοῖς δυοῖ σπα-
νωτάτοις Πασχαλίοις μετὰ καὶ τινων ἄλλων, ὡς
ὁρᾶται, ἅπερ ἅπαντα ἐθιωρῆθησαν παρὰ τοῦ παν-
ιερωτάτου ἐν Ἀρχιερεῦσιν ἁγίου Συνάδων κυρίου
κυρίου Νικοδήμου, καὶ τελευταῖον καλλωπισθεῖσα
ταῖς τῶν χαριτοδρότων εἰκόνων τέτταρσι χαλκο-
γραφίαις τῶν ἁγίων, καὶ ὡς οἷόν τε εἰς τὸ ἐντελές
ἀγχεῖται, ἥδη δεύτερον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τύποις καθι-
ρώτεροις καὶ ἐρυθροῖς χαρκατῆρσιν ἐκδίδονται, σπου-
δῇ μὲν καὶ ἀναλώμασι τοῦ ταπεινοῦ ποιητοῦ, ὅπως
διανέμῃται δωρεὰν τοῖς τε θεοῖς Ναοῖς τοῦ κυρίου
ἡμῶν καὶ τοῖς φιλομάρτυσι Χριστιανοῖς, ἐξαιρέτως
δὲ τοῖς ὁμωνύμοις τοῖς Ἀγίοις, ὑπὲρ τῆς τῶν πολ-
λῶν αὐτοῦ πλημμελημάτων ἀφέσεως καὶ τῆς μετὰ
δικαίων τῶν ψυχῶν τῶν γυνέων αὐτοῦ Σκαρλάτου
καὶ Αἰκατερίνης αἰωνίου ἀναπαύσεως. Ἐπιμελεῖται
δὲ καὶ ἐπιστάσις τοῦ πνευματικαίου ἐν Ἱερομονά-
χοις ἁγίου Ἀρχιμανδρίτου κυρίου κυρίου Καλλινί-
κου τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐν Λεϊψία, 7323,
ZTKΓ'. — 1815. ΑΘΗΕ'. Ἐν τῷ τυπογραφίῳ
Βραχίτσκοφ καὶ Ἑρτελ. — Εἰς 4^{ον}.

36. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς
ἡμῶν Νικάνωρος τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ τοῦ
Καλλιστράτου ὄρει ἀσκήσαντος, ἧτις ψάλλεται ἐν
τῇ ζ' τοῦ Αὐγούστου μηνός· τανὴν πρῶτον τύποις
ἐκδοθεῖσα δι' ἐξόδων τοῦ τιμιωτάτου, χρησιμωτά-
του καὶ ἐν πραγματευταῖς ἀρίστου κυρίου κυρίου
Δήμου Ἰωάννου Τολιοπούλου, τοῦ ἐκ τῆς χώρας
Καλλιανῆς, παρ' οὗ καὶ διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτη-
ρίαν καὶ μνημόστυνον αἰώνιον τῶν αὐτοῦ γυνέων ἀ-
φιερώθη τῇ σεβασμιά μονῇ τοῦ Ἀγίου, τῇ ἐκονο-
μαζομένῃ Ζαβόρδα (ἧτις εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐπαρ-
χίᾳ τῶν Γρεβενῶν), ἵνα παρέχωσιν αὐτὴν δωρεὰν
αἱ ἐν αὐτῇ ἀιχούμενοι Πκτέρεις τοῖς μετ' εὐλαθείας
καὶ πόθου ἐπικαλουμένοις τὴν Ἁγίον. Κερκύρα ἐν
τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως. 1817. — Εἰς 8^{ον}.
Σελ. 57.

37. Χριστιανικῆς διδασκαλίας μάθημα τμήμα-
τος γ'. Σύνοψις ἱερᾶς Κατηχήσεως διὰ τ' ἀλληλοδι-
δαττόμενα παιδία ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς προπαιδείας
Ἐπιτροπῆς. Ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ὁρ-
φανοτροφείου. 1830. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 16.

(*Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος.

—οοο—

Augeril Gislenii Busbequii omnia quae extant. Lugd. Bata-
vorum. De officina Elzeviriana. Anno 1633. Ἦτοι
Αὐγερίου Γισλενίου Βυσεβίου ἅπαντα τὰ σωζόμενα 1633.

—

Petri Gyllii, — De topographia Constantinopolitana, et de illius
Antiquitatibus. Libri Quatuor. Lugduni 1561. Ἦτοι
Πέτρου Γυλλίου περὶ τοπογραφίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ περὶ
τῶν ἀρχαιοτήτων αὐτῆς. Βιβλία τέσσαρα, 1561.

—

Τὰ δύο ταῦτα συγγράμματα, ἀποδιδόντα τὴν
ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, εἶναι ἄξια πολλῆς
μελέτης. Καθ' ὅλον τὸν δέκατον ἑκτον αἰῶνα ὀλί-
γας εἰδήσεις ἔχομεν ἀπὸ ὁμογενεῖς συγγραφεῖς. Ὅ-
σοι, καθὼς οἱ ἀνώτεροι, κατέκησαν μεταξύ τῶν τότε
Γραικῶν, ἀναμνησκονται ἐνίοτε εἰς τὰ συγγράμ-
ματα αὐτῶν τὸν βαθμὸν τῆς παιδείας καὶ τὴν κα-
τάστασιν τοῦ ἔθνους. Καὶ τί εἶχον νὰ γράψωσι περὶ
ἔθνους, ἀπολέσαντος πρὸ ἐνὸς μὲν αἰῶνος τὴν πολι-
τικὴν αὐτοῦ αὐτονομίαν, πρὸ πολλῶν δὲ τὴν ἐλευ-
θερίαν τοῦ ἀγωγῆς; Τὰς ὀλίγας τῶν ξένων περιη-
γητῶν σημειώσεις περὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς παιδείας
αὐτοῦ, θεωρῶ πολυτίμους εἰς ἡμᾶς, διότι παραβάλλ-
οντες τὴν τότε πρὸς τὴν ἐναστώσαν αὐτοῦ κατά-
στασιν, μανθάνομεν εἰς πόσῃ ἀμάθειαν καὶ ἀναι-
σθησίᾳ εἶχε παρσύρει ἡμᾶς ὁ χρόνος. Πάντα τὸν
μὴ Ἑλληνα ἐκάλουν οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον· ἡ-
μεῖς δὲ, οἱ πρὸ ὀλίγου ἀρχίσαντες νὰ φωτιζώμεθα,
μὴ γινώμεθα κομπορρήμονες ἐνώπιον τῶσων πεπαι-
δευμένων ἔθνων, ἀλλ' ἄς κοπιῶμεν ἐκπαιδευόμενοι
ἐν παιδείᾳ ἀληθεῖ καὶ φρόνῳ Θεοῦ. Πάντες οἱ με-
ριμνῶντες ὑπὲρ τοῦ ἔθνους δακρύζουν, ἀναγινώσκον-
τες τὰ περὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πολυετοῦς ξεινοκρατίας,
τὴν παντελῆ λέγω ἀμάθειαν, τὴν δολιότητα καὶ
τὴν μεγίστην κακοήθειαν τοσάκις παρὰ τῶν ξένων
ἐκτραγωδηθείσας. Τοιούτους μᾶς ἐξεικονίζον οἱ ξέ-
νοι ὅσοι χάριν προπατορικῆς εὐκλείας ἐπεσκέποντο
τὸν τόπον ἡμῶν, περιεργαζόμενοι μὲν τὰ ἐρείπια,
ἀλλὰ τοὺς ζῶντας ὅλους θεωροῦντες ὡς ἀναξίους
ἀπογόνους τῶν ἄλλοτε εὐκλείων Ἑλλήνων. Ἐπεθύ-
μουν τὸ ἔθνος ὅλον ν' ἀνεγίνωσκεν ἐξισορουμενὴν τὴν
κτικὴν τῶν ξένων γνώμην περὶ ἡμῶν κατὰ τοὺς
δυστυχεῖς ἐκείνους χρόνους· τὸ μάθημα ἤθελεν εἶ-
σθαι σωτήριον, ἤθελε μᾶς παροτρύνει εἰς πλειοτέ-
ρους κόπους, εἰς πλειοτέραν πρὸς ἀλλήλους συμπά-
θειαν, καὶ κατχεινάζον τὰς ἐριδας ἤθελε παρακι-
νῆσαι πάντας ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ συνεργαζώμεθα μετ' ἀ-
κμαίου ζήλου πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἔθνους. Τοιαύ-
την ὠφέλειαν παρέχουν αἱ ἱστορικαὶ αὗται ἀναμνή-
σεις τῶν ἀλλογενῶν κατὰ τὴν δεκάτην ἑκτὴν ἑκα-
τονταετηρίδα. Μετὰ ταῦτα ἡ ἀναφεῖσα εἰς τὴν
Εὐρώπην θρησκευτικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ Λουθήρου,
καὶ ἡ ἀκμάτος τῶν Ἰησουϊτῶν ἐπιμέλεια ν' ἀπο-